

13 Δεκεμβρίου, 1990

[Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π., ΜΑΛΑΧΤΟΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ,
ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ,
ΝΙΚΗΤΑΣ, ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ, Δ/στές]

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 868)

ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσείοντες - Καθ' ων η αίτηση,

v.

ΑΝΔΡΕΑ ΓΙΑΛΛΟΥΡΙΔΗ,

Εφεσιβλήτου- Αιτητή,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 869)

ΚΛΕΑΝΘΗΣ ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ ΚΑΙ ΆΛΛΟΙ,

Εφεσείοντες - Αιτητές,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Εφεσιβλήτων - Καθ' ων η αίτηση.

(Αναθεωρητικές Εφέσεις Αρ. 868, 869).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Σχέδια Υπηρεσίας — Θέση Βοηθού
Φοροθέτη, 1ης και 2ης Τάξης (Φόρος Εισοδήματος) (Τακτικός Προϋ-
πολογισμός), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων — Σχέδια υπηρεσίας —
Ερμηνεία και εφαρμογή — Ισχυρισμός ότι το κρινόμενο σχέδιο υπηρε-
σίας είναι *ultra vires* λόγω υπέρβασης νομοθετικής εξουσιοδότησης —
Το γεγονός ότι οι φράσεις και λέξεις του σχεδίου υπηρεσίας δεν έχουν
το ίδιο νόημα που έχουν στον εξουσιοδοτούντα Νόμο δεν καθιστά το
σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης.

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Έννομο συμφέρον — Προσόντα
— Η κατοχή από τον αιτητή των προσόντων του σχεδίου υπηρε-
σίας, αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη άμεσου έν-
νομου συμφέροντος για προσβολή διορισμού ανθυποψηφίου του.

5

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Άνιση μεταχείριση — Εφαρμο-
στέες αρχές.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Διορισμοί — Προσωπικές συνεντεύξεις —
Δεν προβλέπονται στο Νόμο αλλά αναγνωρίζονται από τη νομολο-
γία ως ορθή και επιτρεπτή μέθοδος αξιολόγησης της αξίας των
υποψηφίων και σε κάποιο βαθμό της διακρίβωσης των προσόντων
τους — Έχουν αυξημένη βαρύτητα σε πλήρωση θέσεων πρώτου
διορισμού και σε διευθυντικές θέσεις.

15

Σχέδια Υπηρεσίας — Συνιστούν πράξη νομοθετικής φύσεως — Δεν
μπορούν να προσβληθούν απ' ευθείας, αλλά έμμεσα με προσφυγή
που προσβάλλει το αποτέλεσμα της εφαρμογής τους.

20

Λέξις και Φράσεις — "Υπάλληλος" στο Αρθρο 2 των περί Δημοσίας
Υπηρεσίας Νόμων 1967-1981.

Λέξις και Φράσεις — "Υπηρεσία" στο Αρθρο 2 των περί Δημοσίας
Υπηρεσίας Νόμων 1967-1981.

25

Η Έφεση Αρ. 868 καταχωρίθηκε από την Ε.Δ.Υ. και στρέφεται
 κατά της πρωτόδικης ακυρωτικής απόφασης των διορισμών στη 2η
 Τάξη τριών ενδιαφερομένων μερών, λόγω του ότι - σύμφωνα με την
 ερμηνεία που δόθηκε στο σχέδιο υπηρεσίας - δεν κατείχαν τα απαι-
 τούμενα από αυτό προσόντα. Η Έφεση Αρ. 869 καταχωρίθηκε από
 τους αιτητές, και στρέφεται κατά της πρωτόδικης απόφασης στην
 έκταση που επικύρωσε τους διορισμούς στην 1η Τάξη.

30

Λόγοι εφέσεως για την 1η Τάξη:

35

Το σχέδιο υπηρεσίας είναι *ultra vires* της νομοθετικής εξουσιο-
 δότησης και επίσης παραβιάζει την αρχή της ισότητας.

40

Ο αιτητής ισχυρίστηκε ότι ο όρος "υπάλληλος" του σχεδίου υπη-
 ρεσίας πρέπει να ερμηνευθεί όπως ερμηνεύεται στο Αρθρο 2 των πε-
 ρί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμων 1967-1981 (ο Νόμος), αφού το εν λό-
 γω σχέδιο εκδόθηκε δυνάμει του Αρθρου 29 του Νόμου. Και επειδή
 ο όρος "έκτακτος" είναι άγνωστος στο Νόμο και "υπηρεσία" πρέπει
 να σημαίνει υπηρεσία από υπάλληλο που διορίζεται από την Επι-

τροπή, τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα που καλύπτονταν από τη σημείωση 3(β) του σχεδίου υπηρεσίας, που αναφέρετο σε έκτακτους Βοηθούς Φοροθέτες, δεν είχαν τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας.

Ο αιτητής ισχυρίστηκε επίσης ότι η ανάθεση σ' αυτόν καθηκόντων Βοηθού Φοροθέτη αποτελούνε δυσμενή μεταχείριση αφού είχε σαν αποτέλεσμα τον αποκλεισμό του, λόγω του περιορισμού στη Σημείωση 3(β) του σχεδίου υπηρεσίας στους έκτακτους Βοηθούς Φοροθέτες.

Αποφασίστηκε ότι:

5

1. Το κρινόμενο σχέδιο υπηρεσίας δεν είναι *ultra vires*. Η ερμηνεία του πρέπει να γίνει με τη συνήθη σημασία των λέξεων κάτω από την πραγματική κατάσταση που επικρατούσε στην Κύπρο την περίοδο της έκδοσης του σχεδίου και της δημοσίευσης της θέσης.

15

2. Την πρωταρχική ευθύνη ερμηνείας και εφαρμογής του σχεδίου υπηρεσίας έχει η Επιτροπή. Εάν η ερμηνεία που θα δώσει η Επιτροπή είναι εύλογα επιτρεπτή, με βάση το λεκτικό του, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει.

20

3. Η θέση του αιτητή στη Δημόσια Υπηρεσία και του έκτακτου Βοηθού Φοροθέτη είναι διάφορη. Η σύγκριση δείχνει ότι πρόκειται για δύο ανόμοιες θέσεις και υπηρεσίες. Η διαφορετική μεταχείριση δεν ήταν αυθαίρετη και ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη.

25

Λόγοι εφέσεως για τη 2η Τάξη:

30

Ο πρωτόδικος Δικαστής παραγνώρισε το απαιτούμενο προσόν Β(1)(α) (Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλος ή ισότιμο προσόν εις κατάλληλο θέμα) και έστρεψε την προσοχή του μόνο στο διαζευκτικό προσόν Β(1)(β) του σχεδίου υπηρεσίας.

Η απόφαση της Επιτροπής λήφθηκε χωρίς τη δέουσα έρευνα.

35

Η Επιτροπή δεν έπρεπε να καλέσει τους υποψηφίους σε συνεντεύξεις αφού αρχικά είχε αποφασίσει να τους εξετάσει γραπτώς.

Η Επιτροπή απέδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στις συνεντεύξεις.

40

Αποφασίστηκε ότι:

1. Η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια επιλογής τρόπου αξιολόγησης των υποψηφίων, ειδικά στις θέσεις πρώτου διορισμού. Η

απόδοση των υποψηφίων έχει αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις αυτές, καθώς και στις περιπτώσεις που η προσωπικότητα του υποψηφίου είναι σημαντικό στοιχείο στην εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης - διευθυντικές θέσεις.

5

2. Η Επιτροπή απέδωσε τη δέουσα βαρύτητα στις συνεντεύξεις χωρίς να τις θεωρήσει ξεχωριστό κριτήριο ή το αποφασιστικό κριτήριο στην επιλογή των υποψηφίων.
- 10 3. Η Επιτροπή κατάληξε στις προσβαλλόμενες αποφάσεις ύστερα από δέουσα έρευνα.

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η Έφεση Αρ. 868 επιτυγχάνει και η Έφεση Αρ. 869 αποτυγχάνει. Οι προσφυγές απορρίπτονται και όλοι οι προσβαλλόμενοι διορισμοί επικυρώνονται. Δεν εκδίδεται διαταγή για έξοδα.

Η Έφεση Αρ. 868 επιτυγχάνει και η Έφεση Αρ. 869 απορρίπτεται, χωρίς έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Philippou v. Republic 4 R.S.C.C. 139,

25

Panayides v. Republic (1972) 3 C.L.R. 135,

Sofocleous v. Republic (No. 2) (1972) 3 C.L.R. 537,

Paraskevopoulou v. Republic (1980) 3 C.L.R. 647,

30

Komodromou v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2250,

Nicolaou and Others v. Republic (1985) 3(D) C.L.R. 2471,

35

Hlilia v. Δημοκρατίας (1989) 3(B) A.A.Δ. 568,

Makris v. Republic (1986) 3(A) C.L.R. 10,

40

Meletis and Others v. Cyprus Ports Authority and Another (1987) 3 C.L.R. 1984,

Republic and Another v. Christoudhia and Another (1988) 3(C) C.L.R. 2622,

Michael and Another v. Republic (1984) 3(A) C.L.R. 769,

Papapetrou v. Republic 2 R.S.C.C. 61,

Petsas v. Republic 3 R.S.C.C. 60,

5

Republic v. Xinari and Others (1985) 3(C) C.L.R. 1922,

Papaleontiou v. Karageorghi and Another (1987) 3(A) C.L.R. 211,

10

Mikrommatis v. Republic 2 R.S.C.C. 125,

Fekkas v. Electricity Authority of Cyprus (1968) 1 C.L.R. 173,

Republic v. Arakian and Others (1972) 3 C.L.R. 294,

15

Papaxenophontos and Others v. Republic (1982) 3 C.L.R. 1037,

Republic v. Panayiotides (1987) 3(B) C.L.R. 1081,

20

Panayiotou and Another v. Republic (1968) 3 C.L.R. 639,

Duncan v. Republic (1977) 3 C.L.R. 153,

Stylianou and Another v. Public Service Commission (1980) 3 C.L.R. 11,

25

Stylianou and Others v. Educational Service Commission and Another (1984) 3(A) C.L.R. 776,

30

Loizidou-Papaphotis v. Educational Service Commission (1984) 3(B) C.L.R. 933,

Ζαβζού και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1836,

35

Γιωργή και Άλλοι v. Δημοκρατίας (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3336.

Εφέσεις.

Εφέσεις εναντίον της απόφασης Δικαστού του Ανωτάτου Δικαστηρίου (Χατζητσαγγάρης, Δ.), που δόθηκε στις 16 Νοεμβρίου, 1988 (Προσφυγές Αρ. 677/84, 680/84, 18/85, 39/85, 45/85 και 69/85), με την οποία ακυρώθηκαν οι διορισμοί τριών ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Φοροθέτη, 1ης και 2ης Τάξης

40

(Φόρος Εισοδήματος) και επικυρώθηκαν οι διορισμοί των υπολοίπων.

- 5 *N. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσείοντες - Καθ' αν η αίτηση στην Α.Ε. 868.*
- 10 *A. Σ. Αγγελίδης, για τους Εφεσείοντες - Αιτητές στην Α.Ε. 869 (Προσφυγές Αρ. 677/84, 680/84, 39/85 και 69/85).*
- 15 *A. Σ. Αγγελίδης με Χριστοφίδου για Ε. Ευσταθίου, για τον Εφεσίβλητο - Αιτητή στην Α.Ε. 868 (Προσφυγή Αρ. 677/84).*
- 20 *N. Χαραλάμπους, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους- Καθ' αν η αίτηση στην Α.Ε. 869.*
- 25 *A. Σ. Αγγελίδης για Αιμ. Λεμονάρη, για τον Εφεσίβλητο-Αιτητή στην Α.Ε. 868 (Προσφυγή Αρ. 680/84).*
- 30 *A. Σ. Αγγελίδης, για τους Εφεσίβλητους - Αιτητές στην Α.Ε. 868 (Προσφυγές Αρ. 39/85 και 69/85).*
- 35 *Kρ. Παπαλοΐζου, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Μιχαηλίδη και Τσολάκη στην Α.Ε. 868.*
- 40 *Δ. Παπαχρυσοστόμου, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Αναστάσιου στις Α.Ε. 868 και 869.*
- E. Οδυσσέως, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Χαρ. Γαβριηλίδη στην Α.Ε. 869.*
- 45 *A. Πασχαλίδης, για τα Ενδιαφερόμενα μέρη Θεοφάνους και Χριστοδούλου στην Α.Ε. 869.*
- 50 *Π. Ευσταθίου για Α. Πογιατζή, για το Ενδιαφερόμενο μέρος Ε. Γιασεμίδου στην Α.Ε. 869.*

Cur. adv. vult.

- 40 *Α. Ν. ΛΟΪΖΟΥ, Π: Η Απόφαση του Δικαστηρίου θα δοθεί από το Δικαστή κ. Στυλιανίδη.*

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ.: Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή") διόρισε από 1η Νοεμβρίου, 1984, 14 πρόσωπα στη μόνιμη θέση Βοηθού Φοροθέτη, 1ης Τάξης (Φόρος Εισοδήματος)

(Ταχτικός Προύπολογισμός), Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων, και 16 πρόσωπα στη 2η Τάξη. Οι διορισμοί δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 2007, ημερομηνίας 9 Νοεμβρίου, 1984, Αριθμός Γνωστοποίησης 2685.

Με την Προσφυγή Αρ. 69/85 προσβλήθηκε η νομιμότητα της απόφασης διορισμού των 12 ενδιαφερομένων μερών στην 1η Τάξη. Με τις Προσφυγές Αρ. 677/84, 680/84, 18/85, 39/85, 45/85 και 69/85 ζητήθηκε η ακύρωση του διορισμού των ενδιαφερομένων μερών στη 2η Τάξη. Οι προσφυγές συνεκδικάστηκαν.

Δικαστής του Δικαστηρίου τούτου, στην άσκηση πρωτόδικης Αναθεωρητικής Δικαιοδοσίας, επικύρωσε τους διορισμούς στην 1η Τάξη. Ακύρωσε, όμως, τους διορισμούς στη 2η Τάξη των ενδιαφερομένων μερών - Α. Αναστασίου, Χρ. Μιχαηλίδη και Α. Τσολάκη - γιατί δεν κατείχαν τα προσόντα που προβλέπει το σχέδιο υπηρεσίας, όπως το ερμήνευσε, και επικύρωσε τους διορισμούς των υπολούπων.

Η Επιτροπή, με την Έφεση Αρ. 868, προσβάλλει την ακυρωτική απόφαση του Δικαστή, και οι αιτητές, με την Έφεση Αρ. 869, προσβάλλουν την πρωτόδικη απόφαση, στην έκταση που επικύρωσε τους πιο πάνω αναφερόμενους διορισμούς.

Θεωρούμε σκόπιμο να εξετάσουμε τους λόγους εφέσεων για την 1η Τάξη και τη 2η Τάξη ξεχωριστά.

1η Τάξη:

Ο αιτητής, που ζητά την ακύρωση της απόφασης διορισμών στην 1η Τάξη, δεν κατέχει τα προσόντα που προβλέπονται στο σχέδιο υπηρεσίας και, ως εκ τούτου, δεν έχει ιδιαίτερο άμεσο έννομο συμφέρο - (βλ., μεταξύ άλλων, *Anastasios Philippou and The Republic (Public Service Commission)* 4 R.S.C.C. 139, 140· *Constantinos N. Panayides v. The Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 135, 141· *Sofoclis Sofocleous (No. 2) v. Republic (Public Service Commission)* (1972) 3 C.L.R. 537, 539· *Paraskevopoulou v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 647, 661· *Komodromou v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2250, 2259· *Nicolaou and Others v. Republic* (1985) 3 C.L.R. 2471, 2476, 2477· *Xristodouloulos Hlìa v. Kypriakíς Δημοκρατίας* (1989) 3(B) A.A.D. 568).

Έχει καθιερωθεί νομολογιακά ότι το σχέδιο υπηρεσίας δεν μπορεί να προσβληθεί απ' ευθείας, αλλά έμμεσα με προσφυγή που προσβάλλει το αποτέλεσμα της εφαρμογής του, όπως προαγωγή ή διο-

5

10

15

20

25

30

35

40

ρισμό που γίνονται με βάση αυτό - (βλ. *Makris v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 10· *Meletis v. C.P.O. and Another* (1987) 3 C.L.R. 1984, 1987· *The Republic of Cyprus and Another v. Maria Christoudhia and Another* (1988) 3(C) C.L.R. 2622· *Χριστόδουλος Ηλία v. Κυπριακή Δημοκρατίας*, (ανωτέρω)).

Ο δικηγόρος του αιτητή υποστήριξε ότι το σχέδιο υπηρεσίας για την 1η Τάξη είναι άκυρο για δύο λόγους:-

- 10 1. Έγινε με υπέρβαση της νομοθετικής εξουσιοδότησης (*ultra vires*).
 2. Παραβιάζει την αρχή της ισότητας.
- 15 Η θέση είναι πρώτου διορισμού και προαγωγής.

Οι θέσεις που πληρώθηκαν και το σχέδιο υπηρεσίας δημοσιεύτηκαν στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας, Αρ. 1773, πημερομηνίας 24 Απριλίου, 1982, Αρ. Γνωστοποίησης 755. Η Σημείωση 3(α) και (β) του σχεδίου υπηρεσίας έχει:-

- 25 "(3) Διά την πρώτην πλήρωσιν των θέσεων μετά την έγκρισιν του παρόντος Σχεδίου Υπηρεσίας δύνανται να ληφθούν υπ' όψιν και υπάλληλοι οι οποίοι υπηρέτουν εις το Τμήμα Εσωτερικών Προσόδων:
- 30 (α) Εις τας θέσεις Βοηθού Φοροθέτου, 2ας Τάξεως (Φόρου Εισοδήματος)/Κατωτέρου Βοηθού Φοροθέτου, 1ης ή/και 2ας Τάξεως και είχον 3ετή υπηρεσίαν εις τας εν λόγω θέσεις, έστω και εάν δεν έχουν επιτύχει εις τας εξετάσεις επί των Δημοσιονομικών και Λογιστικών Οδηγιών και Κανονισμών Αποθηκών, νοούμενου όμως ότι θα επιτύχουν εις αυτάς εντός 2ετίας από του διορισμού ή/και προαγωγής των.
 - 35 (β) Ως έκτακτοι Βοηθοί Φοροθέται (Φόρου Εισοδήματος) επί της Κλίμακος Α7 και είχον 2ετήν υπηρεσίαν, έστω και εάν δεν έχουν επιτύχει εις τας ενδοτμηματικάς εξετάσεις και τας εξετάσεις επί των Γενικών Διατάξεων, των Δημοσιονομικών και Λογιστικών Οδηγιών και Κανονισμών Αποθηκών, νοούμενου όμως ότι θα επιτύχουν εις αυτάς εντός διετίας από του διορισμού των."

Τα ενδιαφερόμενα μέρη καλύπτονται από τη Σημείωση 3(β).

Είναι ο ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή - εφεσείοντα ότι, επειδή το σχέδιο υπηρεσίας καταρτίστηκε από το Υπουργικό Συμβούλιο, με τη νομοθετική εξουσιοδότηση του Άρθρου 29 των περι Αρμοσίας Υπηρεσίας Νόμων του 1967 έως 1981 (Αρ. 33/67, 31/80, 78/81), (ο "Νόμος"), ο όρος "υπάλληλος" δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί με έννοια άλλη από εκείνη που ορίζεται στο Άρθρο 2 του Νόμου - "τον κατέχοντα δημοσίαν θέσιν είτε μονίμως είτε προσωρινώς είτε αναπληρωτικώς". Ο όρος "έκτακτος" είναι άγνωστος στο Νόμο και "υπηρεσία" πρέπει να σημαίνει υπηρεσία από υπάλληλο που διορίζεται από την Επιτροπή.

5

10

Το Άρθρο 29 απονέμει ευρείες εξουσίες στο Υπουργικό Συμβούλιο. Οι λέξεις και φράσεις στο σχέδιο υπηρεσίας θεωρούνται ότι έχουν το νόημα που αποδίδει σ' αυτές ο Νόμος, εκτός εάν από το κείμενο του σχεδίου υπηρεσίας προκύπτει διαφορετική σημασία.

15

Στην υπόθεση *Michael and Another v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 769, ο Δικαστής A. Λοΐζου (όπως ήταν τότε) είνει στη σελ. 773:-

"The Law as such leaves no room to consider employment on daily basis as service and to my mind the terms used in a Scheme of Service must be given the meaning which is given to them by the Public Service Law, unless from the context in which they are used in the Scheme of Service a different meaning has to be ascribed to them."

20

25

Και περαιτέρω:-

"Consequently expressions used therein have to be taken as being used with the same meaning as in the Law itself unless otherwise clearly indicated."

30

Στην παρούσα περίπτωση, οι φράσεις και λέξεις του σχεδίου υπηρεσίας κατάδηλα δεν έχουν το ίδιο νόημα όπως στο Νόμο. Αυτό δεν καθιστά το σχέδιο υπηρεσίας άκυρο για υπέρβαση νομοθετικής εξουσιοδότησης.

35

Το κρινόμενο σχέδιο υπηρεσίας δεν είναι *ultra vires*. Η ερμηνεία του πρέπει να γίνει με τη συνήθη σημασία των λέξεων, κάτω από την πραγματική κατάσταση που επικρατούσε στη νήσο την περίοδο της έκδοσης του σχεδίου και της δημοσίευσης της θέσης.

40

Την πρωταρχική ευθύνη ερμηνείας και εφαρμογής του σχεδίου υπηρεσίας έχει η Επιτροπή. Εάν η ερμηνεία από την Επιτρο-

πή είναι εύλογα επιτρεπτή, με βάση το λεκτικό του, το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει - (βλ., μεταξύ άλλων, *Theodhoros G. Papapetrou and The Republic (Public Service Commission)* 2 R.S.C.C. 61· *Christoforos G. Petsas and The Republic (Public Service Commission)* 3 R.S.C.C. 60, 63· *Republic v. Xinari and Others* (1985) 3 C.L.R. 1922, 1928· *Papaleontiou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 211).

10 Αναπτύχθηκε ο ισχυρισμός ότι ο αιτητής έτυχε άνισης μεταχείρισης, με παράβαση της αρχής της ισότητας, που διακηρύσσεται και προστατεύεται από το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

15 Ο αιτητής κατείχε τη θέση Λειτουργού Εισπράξεως Φόρων, 2ης Τάξης, από 15 Μαρτίου, 1982. Ισχυρίζεται ότι του ανατέθηκαν και εκτελούσε καθήκοντα Βοηθού Φοροθέτη και, ως εκ τούτου, ο αποκλεισμός του ιδίου, λόγω του περιορισμού στη Σημείωση 3(β) του σχεδίου υπηρεσίας στους έκτακτους Βοηθούς Φοροθέτες, αποτελεί δυσμενή διάκριση.

20 Η παράγραφος 1 του Άρθρου 28 του Συντάγματος καθιερώνει, όχι μόνο την ισότητα όλων ενώπιον του Νόμου, αλλά και την ισότητα του Νόμου απέναντι τους. Δεσμεύει το νομοθέτη, ο οποίος, στη ρύθμιση ουσιωδώς ομοίων πραγμάτων, σχέσεων, καταστάσεων ή κατηγοριών προσώπων, δεν δύναται να μεταχειρίζεται τις περιπτώσεις αυτές με ανόμιο τρόπο, εισάγοντας εξαιρέσεις και κάνοντας διακρίσεις, εκτός αν η διαφορετική ρύθμισή τους δεν είναι αιθαίρετη, γιατί είναι αντικειμενικά δικαιολογημένη. Κατά συνέπεια, αν γίνει με νόμο δικαιολογημένη ειδική ρύθμιση για ορισμένη κατηγορία προσώπων και αποκλειστεί από τη ρύθμιση αυτή, με αδικαιολόγητη δυσμενή διάκριση, άλλη κατηγορία προσώπων, για την οποία συντρέχει ο ίδιος λόγος που δικαιολογεί την ειδική εκείνη μεταχείριση, η διάταξη που εισάγει τη δυσμενή αυτή διάκριση είναι ανίσχυρη ως αντισυνταγματική. (βλ., μεταξύ άλλων, *Argiris Mikrommatis and The Republic (Minister of Finance and Another)* 2 R.S.C.C. 125, 131· *Yiannis Fekkas v. The Electricity Authority of Cyprus* (1968) 1 C.L.R. 173, 182· *Republic (Ministry of Finance) v. Nishan Arakian and Others* (1972) 3 C.L.R. 294, 302· *Papaxenophontos and Others v. Republic* (1982) 3 C.L.R. 1037· *The Republic of Cyprus and Another v. Maria Christoudhia and Another*· *Χριστόδουλος Ηλία v. Κυπριακή Δημοκρατίας* (ανωτέρω).)

Η θέση του αιτητή στη Δημόσια Υπηρεσία και του έκτακτου βοηθού φοροθέτη (Φόρος Εισοδήματος) είναι διάφορη. Η σύ-

γκριση δείχνει ότι πρόκειται για δύο ανόμοιες θέσεις και υπηρεσίες. Η διαφορετική μεταχείριση δεν ήταν αυθαίρετη και ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένη. Ο αιτητής δεν έχει ικανοποιήσει το Δικαστήριο ότι το σχέδιο υπηρεσίας παραβιάζει την αρχή της ισότητας, ή ότι ο ίδιος έτυχε δυσμενούς ή άνισης μεταχείρισης, για την οποία δικαιούται σε δικαστική προστασία.

5

2η Τάξη:

Τα απαιτούμενα προσόντα στη θέση 2ης Τάξης είναι:-

10

"B(1)(α) Πανεπιστημιακόν Δίπλωμα ή Τίτλος ή Ισότιμον προσόν εις κατάλληλον θέμα, π.χ. τας Οικονομικάς ή Εμπορικάς Επιστήμας, την Διοίκησιν Επιχειρήσεων, κλπ.,

ή

15

(β)(ι) Απολυτήριον ανεγνωρισμένης σχολής μέσης Εκπαίδευσεως,

(ii) Επιτυχία εις την Κυβερνητικήν Εξέτασιν προς απόκτησιν δικαιώματος υποψηφιότητος δι' ωρισμένας θέσεις της Δημοσίας Υπηρεσίας. Της εν λόγω εξετάσεως εξαιρούνται οι ευρισκόμενοι εν τη Δημοσίᾳ Υπηρεσία ημερομίσθιοι υπάλληλοι οίτινες θα έχουν συμπληρώσει τριετή υπηρεσίαν μέχρι της 21ης Ιανουαρίου, 1970, εις την θέσιν διά την οποίαν υποβάλλουν αίτησιν, ανεξαρτήτως του εάν αυτή είναι συνεχής ή διακεκομμένη. Η επί ωριαίας βάσεως απασχόλησις λαμβάνεται υπ' όψιν διά τον σκοπόν τούτον.

20

Ημερομίσθιοι υπάλληλοι προσληφθέντες εις την Δημοσίαν Υπηρεσίαν προ της 21ης Ιανουαρίου, 1967, και υπηρετήσαντες εις την Εθνικήν Φρουράν μετά την πρόσληψήν των εξαιρούνται της εν λόγω Κυβερνητικής εξετάσεως άμα τη συμπληρώσει τριετούς υπηρεσίας μέχρι και της 21ης Ιανουαρίου, 1970. Η στρατιωτική θητεία εν τη Εθνική Φρουρά θα λαμβάνεται υπ' όψιν προς συμπλήρωσιν της εν λόγω τριετούς υπηρεσίας.

30

Οι αιτηταί οι αναφερόμενοι ανωτέρω οφείλουν να επισυνάψουν εις την αίτησίν των δήλωσιν δεόντως πιστοποιημένην υπό του Τμηματάρχου των, ότι έχουν συμπληρώσει τριετή υπηρεσίαν εις την θέσιν ταύτην.

35

(iii) Επιτυχία εις την Ανωτέρων Εξέτασιν εις την Λογιστικήν (Higher Accounting Examination) του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου ή εις οιανδήρτοτε άλλην εξέτασιν ήτις ήθε-

40

λεν εγκριθή ως ισότιμος υπό του Υπουργού Οικονομικών.

....."

5 Τα ενδιαφερόμενα μέρη - Αναστασία Αναστασίου, Χρύσης Μιχαηλίδης και Ανδρέας Τσολάκης - είναι κάτοχοι Πτυχίων, σε κατάλληλο θέμα, της Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών - (Πανεπιστημιακή Σχολή Αθηνών).

10 Ο πρωτόδικος Δικαστής παραγγώρισε το απαιτούμενο πρόσον B(1)(α) και έστρεψε την προσοχή του μόνο στο διαξειντικό B(1)(β). Είπε ότι σε Σημείωση στο σχέδιο υπηρεσίας αναφέρεται ότι το "Diploma of the Athens Highest School of Commercial & Economic Studies" εγκρίθηκε από τον Υπουργό Οικονομικών ως ισότιμο της επιτυχίας στην Ανώτερη Εξέταση στη Λογιστική του Εμπορικού Επιμελητηρίου του Λονδίνου. Επειδή τα πιο πάνω ενδιαφερόμενα μέρη δεν κατείχαν το πρόσον B(1)(β)(ii) - επιτυχία σε Κυβερνητική Εξέταση για απόκτηση δικαιώματος υποψηφιότητας για ορισμένες θέσεις της Δημόσιας Υπηρεσίας - κατάληξε ότι δεν κατείχαν τα προσόντα του σχεδίου υπηρεσίας και κήρυξε τους διορισμούς τους άκυρους.

25 Η Επιτροπή είχε ενώπιόν της τα Πτυχία των ενδιαφερομένων μερών. Με τα ενώπιόν της στοιχεία έχοινε ότι κατείχαν τα προσόντα της θέσης, πρόδηλα το πρόσον B(1)(α) - "Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο". Το περιεχόμενο της Σημείωσης καθόλου δεν επηρεάζει τα Πτυχία των ενδιαφερομένων μερών, ούτε επιβάλλει οποιοδήποτε περιορισμό στο πρόσον του πανεπιστημιακού διπλώματος σε κατάλληλο θέμα. Δεν εξαιρούνται από το 'Πανεπιστημιακό Δίπλωμα ή Τίτλο' οι απόφοιτοι της Ανωτάτης Σχολής Οικονομικών και Εμπορικών Επιστημών.

30 Τα ενδιαφερόμενα μέρη κατείχαν το πρόσον B(1)(α). Το πρόσον B(1)(β) είναι διαξειντικό.

35 Οι ισχυρισμός ότι η απόφαση της Επιτροπής στο σημείο τούτο λήφθηκε χωρίς δέουσα έρευνα, παραμένει αστήρικτος και ατεκμηρώιτος. Η απόφαση της Επιτροπής ότι είχαν τα προσόντα λήφθηκε ύστερα από εξέταση των στοιχείων που ήταν ενώπιον της και ήταν, όχι μόνο εύλογα επιτρεπτή, αλλά και η μόνη δυνατή.

40 Οι αιτητές - εφεσείοντες υπόβαλαν ότι η Επιτροπή λανθασμένα και παράνομα, ενώ αρχικά αποφάσισε να καλέσει τους υποψηφίους σε γραπτή εξέταση, σε λίγο χρόνο άλλαξε τη διαδικασία και, αντί να κάμει γραπτές εξετάσεις, αποφάσισε να καλέσει τους υπο-

ψήφιους σε συνεντεύξεις και περαιτέρω ότι απόδωσε υπέρμετρη βαρύτητα στην απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις.

Η Επιτροπή έχει διακριτική ευχέρεια επιλογής του τρόπου αξιολόγησης των υποψηφίων, ειδικά στις θέσεις πρώτου διορισμού. Οι συνεντεύξεις δεν προβλέπονται στο Νόμο. Έχουν όμως αναγνωριστεί από τη νομολογία ως ορθή και επιτρεπτή μέθοδος αξιολόγησης της αξίας των υποψηφίων και σε κάποιο βαθμό της διακρίβωσης των προσόντων τους - (*Republic v. Panayiotides* (1987) 3 C.L.R. 1081, 1087).

Η απόδοση των υποψηφίων έχει αυξημένη βαρύτητα στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων πρώτου διορισμού και στις περιπτώσεις που η προσωπικότητα του υποψηφίου είναι σημαντικό στοιχείο για την εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης - διευθυντικές θέσεις - (βλ., μεταξύ άλλων, *Milia Panayiotou and Another v. Republic (Public Service Commission)* (1968) 3 C.L.R. 639, 642· *Eleni Eliadou Duncan v. Republic (Public Service Commission)* (1977) 3 C.L.R. 153, 163· *Stylianou and Another v. P.S.C.* (1980) 3 C.L.R. 11, 17· *Stylianou and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 776, 787· *Loizidou-Papaphoti v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 933, 941· *Nίκος Ζαβρός και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1836 και *Γεώργιος Γιωργή και Άλλοι v. Κυπριακής Δημοκρατίας* (1989) 3(Ε) Α.Α.Δ. 3336).

Η Επιτροπή απόδωσε στις συνεντεύξεις τη δέουσα βαρύτητα, χωρίς να θεωρήσει αυτές ξεχωριστό κριτήριο, ή το αποφασιστικό κριτήριο για την επιλογή των υποψηφίων.

Ο ευπαίδευτος δικηγόρος των αιτητών ξήτησε την ακύρωση των διορισμών στη 2η Τάξη, γιατί ο Διευθυντής αξιολόγησε την υπηρεσία των έκτακτων, αλλά δεν αναφέρθηκε στις εμπιστευτικές εκθέσεις των αιτητών, οι οποίοι ήταν μόνιμοι Γραφείς, ή Λειτουργοί Εισπράξεως Φόρων.

Η θέση είναι πρώτου διορισμού. Ο Διευθυντής δεν έκαμε συστάσεις, στο νόημα του Άρθρου 44(3) του Νόμου. Οι φάκελοι των εμπιστευτικών εκθέσεων των αιτητών - μονίμων υπαλλήλων, στους οποίους καταγράφονται τα καθήκοντα που εκτέλεσαν, και αξιολόγησή τους, ήταν ενώπιον της Επιτροπής.

Το ουσιαστικό μέρος της προσβαλλόμενης απόφασης έχει:-

"Στη συνέχεια, η Επιτροπή προχώρησε σε γενική επανα-

5

10

15

20

25

30

35

40

ξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων, προκειμένου να επιλέξει 30 από αυτούς για ισάριθμες κενές θέσεις που παραμένουν ενώπιον της για πλήρωση.

5 Η Επιτροπή εξέτασε και πάλι τα ουσιώδη στοιχεία από το Φάκελο Πλήρωσης της θέσης, από τις αιτήσεις και τα δικαιολογητικά των υποψηφίων, καθώς και από τους Προσωπικούς Φακέλους και τις Εμπιστευτικές Εκθέσεις των υποψηφίων που είναι δημόσιοι υπάλληλοι, και έλαβε επίσης υπόψη τα πορίσματα της Τμηματικής Επιτροπής και την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις τους με την Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας, υπό το φως και των σχετικών κρίσεων και απόψεων του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσδότων, καθώς επίσης και τις απόψεις του Διευθυντή σχετικά με την απόδοση στην εργασία των υποψηφίων εκείνων που υπηρετούν ως έκτακτοι στο Τμήμα."

20 Η έκταση της έρευνας, που ένα διοικητικό όργανο διεξάγει για τη λήψη απόφασης, εξαρτάται από τα γεγονότα της κάθε περίπτωσης.

25 Η Επιτροπή κατάληξε στις προσβαλλόμενες αποφάσεις, ύστερα από δέουσα έρευνα. Οι προσβαλλόμενες αποφάσεις διορισμού, με βάση το Νόμο και τα γεγονότα της υπόθεσης, ήταν εύλογα επιτρεπτές στην Επιτροπή.

30 Για όλους τους πιο πάνω λόγους, η Έφεση Αρ. 868 επιτυγχάνει και η Έφεση Αρ. 869 αποτυγχάνει. Οι προσφυγές απορρίπτονται και όλοι οι προσβαλλόμενοι διορισμοί επικυρώνονται.

Καμιά διαταγή για έξοδα.

35 *Η Έφεση Αρ. 868 επιτυγχάνει και η Έφεση Αρ. 869 απορρίπτεται, χωρίς έξοδα.*